

[Elmquist.]

i vort land af vidunderligt — men at de også, når de ser på vore samfundsforhold, kan sige: jeg tror, der er skønnest i Danmark.

Dermed være dette grundlovsforslag anbefalet til vedtagelse med stort flertal.

Alfred Kristensen: Det ærede medlem hr. Elmquist sagde selv, at han ville tale ud ad vinduet, og det er muligt, at det er lykkedes for det ærede medlem at gøre det i dobbelt forstand. Jeg kan ikke tilbageholde den lille bemærkning, at når det ærede medlem taler så forfærdelig stærkt for at forsikre, at de vælgere, som lytter til ham, nu kan være helt trygge, burde han dog ikke gøre det så stærkt, at han kunne bringe mine vælgere eller sine vælgere i tvivl. Derfor vil jeg gerne understrege, at der i § 41 ikke er tale om noget veto. Det er en praktisk foranstaltning, som vi er enige om, og så kan vi vist lade den side af sagen ligge.

Det er nu ikke derfor, jeg har taget ordet. Jeg har taget ordet for at nævne en anden lille sag, som der er blevet lagt mere i, end jeg tror der er. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 1, som er stillet af et flertal og ikke tiltrådt af statsministeren. Der er tilsyneladende ved at opstå en myte i forbindelse med, hvad den nye lovgivende forsamling, der til september, eller hvornår det bliver, skal vælges efter den nye grundlov, og som får en anden struktur at arbejde under, skal hedde. Der er nogle, der tror, deriblandt pressefolk, at det er ved at blive en kompetencestrid her på rigsdagen. Jeg tror ikke, det er tilfældet. Det burde i hvert fald ikke være det. Jeg tror, det er rigtigt, at man siger, at når det drejer sig om at finde et navn til den nye rigsdag, må det være et navn, som bærer fremtiden i sit skød. Men så må man også gøre sig klart, at så er de to ting naturligvis lige berettigede til at finde det, de mener er det rigtige. For mig står det således, at den nu mere end hundredårige grundlov, som har bygget på tokammerssystemet, og efter hvilken to ting tilsammen kaldes rigsdagen, er og bliver historie fra dette efterår. For da begynder et nyt tidsafsnit i

Danmarks historie, både lovgivningsmæssigt og grundlovmæssigt, og man må søge, såvidt det er muligt, at finde et navn, der har klang, et navn, som udtrykker det, der skal være folkets vilje. „Rigsdagen“, som er foreslået sat ind i stedet for „folketinget“ af et stort flertal i udvalget, er udtryk for noget andet end det, der skal komme. Det, der skal komme, er en ny lovgivende forsamling, som man bør finde den rette betegnelse for. Det har hele tiden været min opfattelse, og det er det stadigvæk, at man må finde det navn, der kan blive det mest lovgivende udtryk for, hvad der skal ske i folkets fremtidige lovgivende forsamling. Jeg kan ikke finde et stærkere ord, et ord, som har større rod såvel i fremtiden som i fortiden, end sammensætningen af ordene „folk“ og „ting“. Folkets vilje skal ske, sådan skal det være i Danmark.

Vi knytter navnet til det historiske. Vi drager det historiske med os i ordet ting, ting, som er nordisk, ting, som udtrykker alt det, der har været skabende, lovgivende, retningsgivende for os. Derfor henstiller jeg til det høje ting ved den afstemning, som kommer til at finde sted, at stemme for ordet „folketing“. Jeg kan ikke se rettere, end at det er folket, der fremefter i tinget skal skrive Danmarks love, og det udtrykker man bedst i dette ord.

M. Sig Steffensen: Der har jo været afholdt mange møder i det udvalg, der har været nedsat, og der er blevet gjort et stort arbejde. Der er foreslået enkelte ændringer, og for mig at se betyder de stillede ændringsforslag en forbedring af det lovforslag, vi fik forelagt. Det er min overbevisning, at de ærede medlemmer i det andet høje ting også vil kunne godkende disse ændringer.

Det første ændringsforslag er stillet til § 3 og drejer sig om navnet. Der er en flertalsindstilling fra udvalget, som går ud på at ændre navnet „folketing“ til: „rigsdag“. Jeg er, ligesom den sidste ærede ordfører, tilhænger af navnet „folketing“, netop fordi det er et ting-navn, som har gammel rod i det danske folk, og det skal jo være